

האחרונים, כגון צוואתו ללוי אשכול: "כאיש שעומד למות, אני אומר לך, לוי, אל תיכנע!" לאחר מכן האשים גיסו של שרת, שאול אביגור, בישיבה פומבית את דויד כץ-גוריון בכך שיצר מצב שלא איפשר לו עוד להראות את עצמו בבית-הקברות.

משמאל). רגשי האבל היו מהולים ברונו גובר והולך על דויד כץ גוריון, שנעדר בעת הצבת הארון (כשם שנעדר לאחר מכן בעת ההלוויה), ושרבים זכרו את רדיפתו את שרת. מפה לאוזן עברו בין הזותיקים שמועות על פסוקים שאמר שרת כביכול בחודשים

האחרונות — זם בלם דויד בן כמשך כל ינה ראשונה

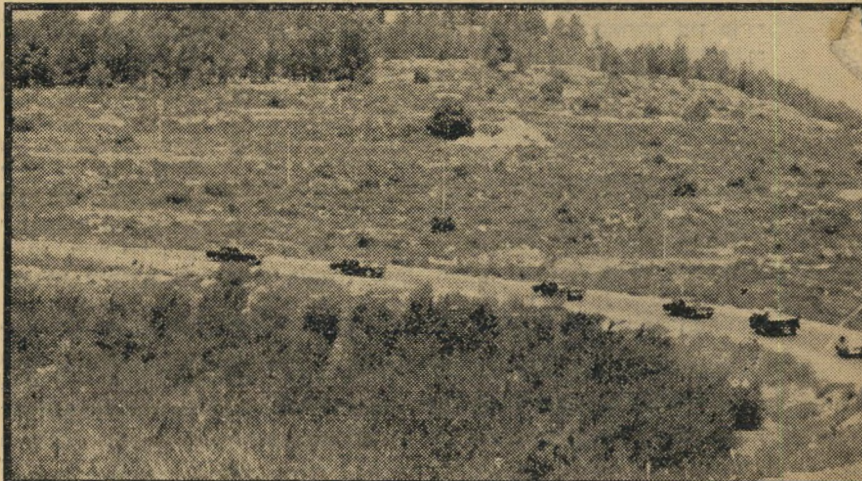
ראש המשלה
רון לידיד, שעמד לצידו במאבק במפלגה. בוד אחר חולק כ

האשה והבן
ציפורה וחיים שרת ליד ארונו של המנוח. ציפורה לא עזבה את בעלה מיום השני בשבוע שעבר — בו התחיל המשבר האחר. היא החזיקה מעמד גם בימים שבאו אחר-כך. כוחותיה אולו רק ברגע האחרון, בסקט הקבורה בבית העלמין הישן ברחוב טרומפלדור בתל-אביב, בו נקבר משה שרת לפי צוואתו.

ארים אשכול
באה יזוד עס בעלה. לילה שקדם למותו של שרת ביקר ראשי והמשלה, בלוויית אשתו מרים, בבית-החולים.

רונים עברו זה עתה על פני הארון. הגיע תור נציגי רושליים, שביקשו לאפשר להם לקרוא פרקי תהילים מתפללים מתחלפות זו בזו. כך נמשך הדבר על לשעה ס היו אנשי בית-הכנסת של העדה הכורדית בירושלים.

רגבי עפר
בבית-העלמין הישן בתל-אביב. ראש-המשלה, לוי אשכול, מכסה את קברו של משה שרת. לידו עומד נחום גולדמן. בסקט הקבורה השתתפה רק קבוצה קטנה של עשרה מלווים. אחד מהם, ח"כ דויד הכהן, זעק בכני.